

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 1020/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	J. T.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Sąd uznał, że postępowanie dowodowe wykazało winę oskarżonego J. T. w zakresie postawionego mu przez rzecznika oskarżenia publicznego zarzutu, z tym uzupełnieniem, że jego zachowanie wyczerpało znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., a nie jak to wskazał prokurator – czynu z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. (brak art. 12 § 1 k.k.)</p> <p>Konieczna była ww. zmiana w kwalifikacji prawnej czynu z uwagi na czasookres działania oskarżonego tj. od dnia 14 listopada 2012 roku do dnia 06 marca 2014 roku, w którym działał on w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego – należało uwzględnić art. 12 § 1 k.k.</p> <p>Zgodnie z brzmieniem art. 12 § 1 k.k. dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru</p>			

uznaje się za jeden czyn zabroniony.

Oskarżony J. T., działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził Grupę (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 45.705,93 zł w ten sposób, że wprowadził ww. w błąd co do autentyczności przedkładanych wniosków urlopowych wystawionych na nazwisko M. P. i L. J., które podrabiał i przedkładał Grupie (...) Sp. z o.o. w celu użycia ich za autentyczne, a następnie przedstawiał nieprawdziwą informację dotyczące wykonywania pracy przez A. S., który w rzeczywistości pracy w zastępstwie ww. pracowników nigdy nie wykonywał.

Działania oskarżonego były działaniami z zamiarem bezpośrednim, bowiem działał on w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pobierając z tego tytułu nienależne mu świadczenie pieniężne, przedstawivszy pracodawcy wcześniej podrobione przez siebie oświadczenie z dnia 26.11.2012r. wystawione na nazwisko A. S. o zmianie rachunku bankowego na swój.

Konieczna stała się również zmiana opisu

<p>czynu tak aby zawierał on wszystkie znamiona przypisanego oskarżonemu przestępstwa, m.in. poprzez sprecyzowanie, że oskarżony działał poprzez wprowadzenie Grupy (...) Sp. z o.o. w błąd co do autentyczności przedkładanych wniosków urlopowych oraz, że działał on podrabiając i przedkładając podrobione wnioski urlopowe w celu użycia ich za autentyczne.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			

#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. T.	I		<p>Kara 1 roku pozbawienia wolności została orzeczona zgodnie z wnioskiem obrońcy oskarżonego J. T. z dnia 28 stycznia 2020r. (vide k. 238) złożonym w trybie art. 338a k.p.k. i rozpatrzonym zgodnie z art. 343a k.p.k. (vide k. 252)</p> <p>- zgodnie z art. 11 § 1-3 k.k. ten sam czyn może stanowić tylko jedno przestępstwo. Jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej (tak jak w niniejszym przypadku z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k.), sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. W takim</p>

wypadku sąd wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą, co nie stoi na przeszkodzie orzeczeniu innych środków przewidzianych w ustawie na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. Karę najsurowszą przewidywał w tym wypadku art. 286 § 1 k.k.

- sprawca przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. z podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

- zaproponowana przez oskarżonego J. T. i orzeczona w wyroku kara 1 roku pozbawienia wolności mieści się zatem w granicach ustawowych.

- wymierzając oskarżonemu karę za popełnione przestępstwa, Sąd oparł się także na dyrektywach wymiaru kary określonych w art. 53 k.k., uwzględniając zarówno okoliczności łagodzące, jak i obciążające.

Do okoliczności obciążających sąd zaliczył:

- fakt, że oskarżony działał w sposób przemyślany i zaplanowany

- oskarżony był w przeszłości wielokrotnie karany sędownie (k. 220-221), okoliczność dokonania zarzucanego

oskarżonemu czynu w warunkach, kiedy był on już skazywany przez sąd, świadczy o jego nieumiejętności korzystania z doświadczonych kar i negatywnej prognozie kryminologicznej, pomimo kolejnych wyroków skazujących, nie zmienił on swojego trybu życia wykazując lekceważenie norm prawnych i społecznych.

- znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu, wyrażający się nie tylko w dobru prawnym chronionym przez przepisy art. 286 § 1 k.k. czy art. 270 § 1 k.k., a naruszonym przez oskarżonego, którym jest mienie oraz wiarygodność dokumentów, ale także w znacznym stopniu wysokość wyrządzonej szkody pokrzywdzonemu oraz działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie ulega przy tym wątpliwości, że zachowania oskarżonego wzbudzają silną społeczną dezaprobatę.

- sposób działania oskarżonego, który działał umyślnie, w zamiarze bezpośrednim, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, motywacja ta nie jest motywacją tego rodzaju, która mogłaby, zdaniem sądu, stanowić jakiegokolwiek uzasadnienie dla działania J. T..

- znaczny stopień winy oskarżonego, który przedmiotowego występkę dopuścił się umyślnie, w zamiarze bezpośrednim kierunkowym, kilkakrotnie powtarzając swoje przestępcze zachowania.

Do okoliczności łagodzących sąd zaliczył :

- postawę oskarżonego zaprezentowaną podczas procesu

Zdaniem Sądu stopień demoralizacji oskarżonego jest znaczny. Przy takich okolicznościach sprawy i takim stopniu demoralizacji oskarżonego podstawowym celem prawa karnego w tej sprawie jest funkcja represyjna i prewencyjna poprzez uniemożliwienie oskarżonemu popełniania przestępstw i ochronę społeczeństwa przed jego czynami. W przekonaniu Sądu orzeczona wobec oskarżonego kara jednego roku pozbawienia wolności jest karą adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu, zaś jej dolegliwość nie przekracza stopnia zawinienia oskarżonego. Jednocześnie kara ta spełni swe cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej, a także będzie właściwie

			kształtować świadomość prawną społeczeństwa.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. T.	II		Dowody rzeczowe zabezpieczone w sprawie na k. 56 akt sprawy od numeru 1 do 11 w postaci dokumentów nakazano pozostawić w aktach sprawy, aby dzieliły ich los.
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Zgodnie z art. 338a k.p.k. oskarżony, któremu zarzucono przestępstwo zagrożone karą nieprzekraczającą 15 lat pozbawienia wolności, może przed doręczeniem mu zawiadomienia o terminie rozprawy złożyć wnioski o wydanie wyroku			

skazującego i wymierzenie mu określonej kary lub środka karnego, orzeczenie przepadku lub środka kompensacyjnego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego. Wniosek może również dotyczyć wydania określonego rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu.

W myśl art. 343a § 2 k.p.k. sąd może uwzględnić wniosek, jeżeli okoliczności popełnienia przestępstwa i wina nie budzą wątpliwości, a postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte. Uwzględnienie wniosku jest możliwe tylko wówczas, gdy nie sprzeciwi się temu prokurator. Przepis art. 343 k.p.k. stosuje się odpowiednio.

Sąd uwzględnił powyższy wniosek obrońcy oskarżonego, albowiem okoliczności popełnienia przestępstwa i wina nie budziły wątpliwości, a postawa oskarżonego wskazywała, że cele postępowania zostaną osiągnięte. Ponadto, Prokurator nie sprzeciwił się temu wnioskowi (zostały spełnione przesłanki z art. 343a § 2 k.p.k.), jak również nie sprzeciwił się temu wnioskowi pokrzywdzony, należycie powiadomiony o terminie posiedzenia (zostały spełnione

przesłanki z art. 343 § 2 k.p.k.), zaś oskarżony został w toku posiedzenia pouczony o treści art. 447 § 5 k.p.k.

Okoliczności popełnienia przestępstwa i wina oskarżonego J. T. nie budziły wątpliwości w kontekście 343a k.k., albowiem oskarżony bezspornie podrobił wnioski urlopowe w celu użycia ich za autentyczne wystawione na nazwisko M. P. oraz L. J. za których pracę w zastępstwie miał wykonywać A. S.. Z zeznań świadka A. S. (k. 203v-204) wynikało wprost, że w 2013 r. przebywał za granicą i nie wykonywał żadnej pracy na rzecz Grupy S. (...). Świadek M. P. (k. 42v) zaprzeczył również aby miał składać w 2013 r. jakiegokolwiek wnioski urlopowe, kwestionując jednocześnie znajdujące się na wnioskach urlopowych rzekomo jego podpisy.

Nie budzi również wątpliwości fakt, że oskarżony przedstawił pracodawcy oświadczenie z dnia 26.11.2012 r. (k. 9) wystawione na nazwisko A. S. o zmianie rachunku bankowego o nr (...) na rachunek o nr (...) 0000 0002 2305 (...) na który miało wpływać wynagrodzenie A. S., a który bezspornie należał do oskarżonego jak wynika to z potwierdzenia

<p>przelewu bankowego (k. 27) jak i pisma z Banku (...) (k. 110).</p> <p>Nadto z opinii biegłego z zakresu badań dokumentów (k. 114-131) wprost wynikało, że podpisy złożone zarówno na oświadczeniu z dnia 26.11.2012 r. jak i na wnioskach urlopowych z k. 28 i 84 złożył oskarżony.</p>		
<p>7. <i>Koszty procesu</i></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>III</p>	<p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zgodnie z wnioskiem J. T. zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia kosztów postępowania, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa, gdyż uznał, że ich uiszczenie byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację majątkową, jak również wobec faktu, iż została orzeczona wobec niego bezwzględna kara pozbawienia wolności.</p>	
<p>6. <i>1Podpis</i></p>		